

Høringer - Det Europæiske Politiakademi - Betænkning nr. 1439/2004 (Bortvisning af voldelige og truende personer fra hjemmet) - Vederlag og vedtægt for Europols personale - Militære straffelov, retsplejelov og disciplinarlov - Bekendtgørelse om telenet- og teltjenesteudbyderes registrering af oplysninger m.v.

10. Nyere erstatningspraksis om tortgodtgørelser efter EAL § 26
11. Erstatning - Vold - Erstatningsnævnet - Ombudsmanden
12. Voldssager - Strafudmåling
13. Udvisning - "Rævefælden" - Ophævelse - Menneskerettigheder
14. Anholdelse - Grundlovsfrist - Løsladelse
15. Udlændingeloven - Frihedsberøvelse af mindreårige - Barnets tarv - FN's Børnekonvention
16. Vold - § 247 ikke anvendt, da kontrollør overskred sine magtbeføjelser - Betinget straf

Flygtningenævnet - Oversigt over praksis

Statsadvokaten for Særlige Internationale Straffesager

LANDSFORENINGEN AF BESKIKKEDE ADVOKATER

Landsforeningens bestyrelse:

Niels Forsby
formand, København

Steen Bech
næstformand, København

Sven-Erik Poulsen
København

Michael Abel
Holbæk

Anne-Birgitte Bjerre-Olsen
Odense

Hans Kjellund
Århus

Mona Martens
Aalborg

Henrik Thorstholm
Skjern

Ansvarshavende redaktør:

Elsebeth Rasmussen

Oplagstal: **1100**

Formandens adresse:

Nansensgade 45 A, 1366 København K

Telefon 33 36 90 10
Fax 33 93 66 81

Farvel til hæfter og papir?

Det har taget lidt tid at få hæfte 2 på gaden. Politikerne har nemlig fjernet portotilskuddet til faglige tidsskrifter. Ikke nok med det, vore små røde venner har også på anden måde besværliggjort udsendelse af tidsskrifter.

Der skal underskrives flere kontrakter, der tages – udover alm. porto – gebyrer for dit og dat. Det er, som om vore røde venner slet ikke er interesseret i at bevare kunderne. Ikke helt uafhængigt af alle disse genvordigheder går bestyrelsen og redaktøren med tanker om at digitalisere udsendelserne, således at man fremover kun kan hente materialet via Internettet. Dette indebærer fordele og ulemper, men med en passende arkivfunktion skal det nok vise sig, at det kan betale sig at følge med i den tekniske udvikling.

Høringer

Et af bladets trofaste læsere har foreslået, at der udover høringssvar bringes en yderligere orientering om de forslag, der danner grundlag for høringen. Redaktøren kan desværre ikke påtage sig at skrive sådanne resumeer, men gennemgående kan man springe alt det med Europol og Politiakademiet over. På Justitsministeriets hjemmeside www.jm.dk kan man finde omtale af betænkning nr. 1439/2004 om bortvisning af voldelige. Ministeriet har i øvrigt fremsat lovforslag den 31/3 2004. På Forsvarsministeriets hjemmeside www.fmn.dk kan man under Pressemeddelelser finde omtale af betænkningen om ændring af militær straffelov og –retsplejelov. God læselyst.

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Det Internationale Kontor

Østergade 16
8. marts 2004

Vedr.: J.nr. 2003-1600/21-0259. Høring vedr. forslag til Rådets afgørelser om ændring af rådsafgørelse 2000/820/RIA om oprettelse af Det Europæiske Politiakademi (Cepol).

Justitsministeriet har med skrivelse af 27/2 2004 anmodet om en udtalelse vedr. ovennævnte.

Forslaget har været forelagt bestyrelsen og giver ikke anledning til bemærkninger.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret

Østergade 16
12. marts 2004

Vedr.: J.nr. 2003-730-0891. Strafferetsplejeudvalgets betænkning om bortvisning af voldelige og truende personer fra hjemmet m.v. (Betænkning nr. 1439/2004).

Justitsministeriet har med skrivelse af 20. februar 2004 anmodet om en udtalelse om ovennævnte betænkning.

Sagen har været behandlet af bestyrelsen, der deler de betæneligheder, som mindretallet i udvalget (Hanne Rahbæk) giver udtryk for i betænkningen side 104 med hensyn til at bestemme bortvisning også i de tilfælde, hvor et strafbart forhold ikke er begået. Jo mere usikkert det retsfaktum er, der skal danne grundlag for bortvisningen, jo større er risikoen for, at instituttet vil blive misbrugt i forbindelse med

samlivsophævelser og ægteskabelige opgør, der intet har med kriminalitet eller risiko for fremtidig kriminalitet at gøre. Den summariske retspleje, der skal gennemføres med meget kort varsel i forbindelse med rettens prøvelse af bortvisningen taler ligeledes for, at man holder sig til klare tilfælde og ikke medtager de af flertallet foreslåede tilfælde, der ikke i sig selv er strafbare.

I konsekvens heraf kan bestyrelsen – ligesom udvalgets mindretal – ikke tilslutte sig, at der indføres en særlig bestemmelse, der sikrer politiet mulighed for at tilbageholde en person forud for en bortvisning, uden at der er tale om kriminel adfærd, betænkningen side 110 f.

I øvrigt giver betænkningen ikke anledning til bemærkninger.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Det Internationale Kontor

Østergade 16
22. marts 2004

Vedr.: J.nr. 2004-1600/21-0275. Høring vedr. forslag til Rådets afgørelser om tilpasning af vederlag og tillæg for Europols ansatte samt forslag til Rådets afgørelse om ændring af vedtægten for Europols personale.

Justitsministeriet har med skrivelse af 16. marts 2004 anmodet om en udtalelse vedr. ovennævnte.

Forslaget har været forelagt bestyrelsen og giver ikke anledning til bemærkninger.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Forsvarsministeriet
Holmens Kanal 42

Østergade 16
30. marts 2004

Vedr.: J.nr. 5. kt. 04-701-5. Høring over Betænkning om den militære straffelov, retsplejelov og disciplinarlov (nr. 1435/2004).

Forsvarsministeriet har med skrivelse af 5. februar 2004 anmodet om en udtalelse om ovennævnte betænkning. Sagen har været forelagt bestyrelsen.

Bestyrelsen kan tiltræde, at man følger Straffelovrådets synspunkter, således at minimumsstrafferammer afskaffes, og antallet af strafpositioner indskrænkes.

I en række bestemmelser foreslås imidlertid en betydelig skærpelse af strafferammerne, som under "væbnet konflikt" finder anvendelse, ikke blot på militærpersonel m.v., men enhver, der gør sig skyldig i overtrædelse af lovens §§ 29 - 35 og §§ 37 - 39.

Bestyrelsen må udtrykke betænkelighed ved de foreslåede strafskærpelser særligt under hensyn til, at det ligeledes fremgår af betænkningen, at grænsen mellem fred og krig er blevet sløret, og at lovudkastets § 10 om betingelserne for anvendelse af de skærpede regler for "væbnet konflikt" vil kunne give anledning dels til faktisk usikkerhed om den rette forståelse af situationen, dels den juridiske fortolkning heraf.

Med hensyn til den straffeprocessuelle del af betænkningen finder bestyrelsen det positivt, at man fjerner begrænsningerne i domsmænds medvirken i militære straffesager. Bestyrelsen skal imidlertid henstille, at man ikke afskaffer den frie ankeadgang fra byret til landsret. Henset til, at antallet af sager vil være meget begrænset, at de kører i et særligt processuelt system, og at afgørelserne kan få vidtgående betydning for den domfældtes fremtidige ansættelsesforhold, finder bestyrelsen ikke, at procesøkonomiske synspunkter kan begrunde en ændring af den eksisterende frie ankeadgang for den domfældte.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Politikontoret

Østergade 16
5. april 2004

Vedr.: J.nr. 2002-945-0922. Høring vedr. udkast til bekendtgørelse og vejledning om telenet- og teletjenesteudbyderes registrering af oplysninger om teletrafik samt praktiske bistand til politiet i forbindelse med indgreb i meddelelsehemmeligheden.

Justitsministeriet har med skrivelse af 24. marts 2004 anmodet om en udtalelse vedr. ovennævnte udkast.

Sagen har været forelagt bestyrelsen og giver ikke anledning til bemærkninger.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Landsforeningens Meddelelse 10/2004

Nyere erstatningspraksis om tortgodtgørelser efter EAL § 26

Erstatningsansvarslovens § 26

Oversigtsartikel over afgørelser med erstatning for kønssædelighedsforbrydelser begået efter 1/1 2002, hvor erstatningsniveauet forudsattes forhøjet. Artiklen omfatter primært domme fra Tidsskrift for Kriminalret og Ugeskriftet.

Erstatningsansvarslovens § 26 fik et nyt stk. 2 med ikrafttræden pr. 1/1 2002:

"Ved fastsættelsen af godtgørelsen kan det tillægges vægt, at krænkelser er begået ved en forbrydelse, der har indebåret en overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 23 eller 24."

Det fremgik bl.a. af bemærkningerne:

"Den foreslåede § 26, stk. 2, er ny og har til formål at opnå en forhøjelse af de tortbeløb, der udbetales til ofre for forbrydelser omfattet af straffelovens kapitler 23 - 24,

dvs. forbrydelser mod kønssædeligheden og forbrydelser i familieforhold, herunder navnlig incest (straffelovens § 210).

Efter bestemmelsen kan det ved vurderingen af godtgørelsens størrelse særskilt tillægges vægt, at der er tale om en forbrydelse omfattet af straffelovens kapitler 23 - 24. Det forudsættes, at der ved udmålingen i disse tilfælde som udgangspunkt sigtes mod ca. en fordobling af godtgørelsesbeløbene i forhold til det hidtidige niveau i tilsvarende sager.

Tortgodtgørelsen skal fortsat fastsættes ud fra en samlet vurdering af de konkrete omstændigheder i den foreliggende sag."

Hovedparten af de domme, der i 2002 og 2003 er refereret i trykte tidsskrifter, har gerningstidspunkt før lovændringen, ikke alene på grund af ekspeditionstiden med at få udsendt trykte domme, men fordi sædelighedssager - modsat voldssager - gerne må tage lang tid i retssystemet.

Blandt trykte afgørelser, hvor gerningsindholdet ligger lidt eller delvist efter ændringen, er:

TfK :

2003.564 V 75.000 T havde over en periode på ca. 3½ år flere gange om ugen anden kønslig omgang end samleje med sin steddatter, mens denne var 10 - 14 år gammel. T havde yderligere truet pigen med, at han ville slagte hende og moderen, da steddatteren i 2002 sagde, at hun ville sige det til sin mor. Byretten 2½ år og kr. 50.000 i tort. Landsretten forhøjede straffen til 3½ år. Landsretten udtalte vedr. erstatningen:

"De juridiske dommere finder under hensyn til den lange periode, overgrebene har fundet sted, at tortgodtgørelsen skal forhøjes til 75.000 kr. med renter som påstået."

2003.578 Ø 60.000 Kontaktvoldtægt på baneterræn i september 2003. T₁ havde aftalt sex mod betaling, men da forurettede ikke ønskede sex på grund af uenighed, blev hun af T₁ og T₂ udsat for forsøg på voldtægt og fuldbyrdet anden kønslig omgængelse end samleje (fingre op i skeden). Begge 2 års fængsel i landsretten, en skærpelse af byrettens afgørelse vedr. T₂ (dissens i landsretten for 2½ år til begge) og tortgodtgørelse på 60.000 kr.

2003.600 Ø	80.000	Se UfR 2003.1968 Ø nedenfor
2003.659 Ø	50.000	Se UfR 2003.2265 Ø nedenfor
2003.687 Ø	40.000	<p>T havde over en periode (muligt fra 1999) frem til maj 2002 i hvert fald i en halv snes tilfælde enten berørt den senest 9-årige steddatters kønsdel med sit lem eller smurt spyt ud på kønsdelen, jfr. § 222, stk. 2, og § 223, stk. 1, jfr. § 224. Herudover et enkelt tungekys henført under § 232. To tidligere domme for sædelighedskriminalitet. Byretten 2½ år og kr. 35.000 i tort, idet byretten bemærkede, at de seksuelle krænkelser delvist havde fundet sted efter 1/1 2002. Landsretten forhøjede straffen til 3 år, der blev lagt vægt på grovheden af den begåede kriminalitet, der havde strakt sig over flere år mellem forurettedes 5. og knap 9. år, samt at T tidligere var straffet for ligeartet kriminalitet. Landsretten udtalte vedr. erstatningen:</p> <p>"Efter de juridiske dommers bestemmelse findes tortgodtgørelsen passende at kunne udmåles til 40.000 kr. med renter som påstået. Retten har herved lagt vægt på omfanget og karakter af de seksuelle krænkelser af forurettede. Det er endvidere tillagt betydning, at der ikke har været tale om egentligt samleje, at krænkelserne har stået på over flere år og delvis har fundet sted efter ændringerne pr. 1. januar 2002 af erstatningsansvarsloven."</p>
2003.705 Ø	75.000	Se UfR 2003.2456 Ø nedenfor
2003.795 H	125.000	Se UfR 2003.2519 H nedenfor
2004.51 V	40.000	<p>Forsøg på voldtægt i april 2003 ved at have overfaldet 68-årig på skovvej, grebet hende om halsen, væltet hende omkuld, hvorefter T satte sig på F og flere gange sagde: "Træk dine bukser ned" eller lignende, hvilket hun modsatte sig, hvorefter hun blev slået flere gange med knytnæve, ligesom T stak en finger op i hendes skede. Fængsel i 2 år, (formildelse af byrettens dom) og tortgodtgørelse på 40.000. (Én i landsretten ville frifinde på grund af tilbagetræden fra forsøg).</p>

2004.41 Ø	60.000	Voldtaget beruset kvinde i T's bil i januar 2003 efter at have kørt hende et andet sted end aftalt. Der var ikke anvendt betydelig vold i forbindelse med voldtægten. Fængsel i 1 år og 9 mdr. samt tortgodtgørelse 60.000 stadfæstet af landsretten.
2004.81 Ø	60.000	Opsøger en tidlig morgen i april 2003 en kvinde, som T kender overfladisk, forøver røveri ved med kniv mod hage og hals at fratage dankort og få oplyst pin-kode, herefter på "voldsom og brutal" måde tiltvunget sig analt og almindeligt samleje, viskestykke om munden og bundne hænder, talrige blå mærker til følge, § 216 og § 224. Herefter vidnetrusler efter § 123. Fængsel på 3½ år og tortgodtgørelse på 60.000 stadfæstet af landsretten. Tidligere gengivet i Lf. Medd 83/2003.
2004.100 Ø	30.000	Se UfR 2004.693 Ø nedenfor
2004.108 Ø	40.000	Se UfR 2004.697 Ø nedenfor
2004.119 V	30.000	Se UfR 2004.656 V nedenfor
UfR:		
2003.1968 Ø	30.000/ 80.000	Tidligere straffet T formåede 64-årig dame til i marts 2002 at gå ind i mørk parkeringskælder under påskud af, at de skulle besøge en karateklub, og forsøgte voldtægt ved at vælte hende omkuld og forsøge at tage hendes bukser af. Forsøg på voldtægt, 30.000 i torterstatning. I det følgende forhold voldtægt af særlig farlig karakter efter § 216, stk. 2 samt tyveri, ved at have tiltvunget sig samleje med 68-årig F, ved knytnæveslag, der medførte adskillige brud samt hjernehindeblødning samt skader i øjenhulen, at have gennemført samleje og tilegnet sig 400 kr. fra F's taske. Desuden blufærdighedskrænkelser mod offentlig myndighed og hæleryer. Landsretten forhøjede fængselsstraffen til 3½ års fængsel og tortgodtgørelsen til F til 80.000 kr. Dertil kom svie og smerte.
2003.2260 Ø	10.000	Befølt kvinde på bryst inden for tøjet på åben gade i april 2002. Fængsel i 30 dage. Byretten tillagde kr. 5.000 i tort

ud over svie og smerte ved 8 oppegående sygedage. Der blev tilkendt de påståede kr. 10.000 i landsretten, hvor forurettede forklarede, at hun stadig var mærket af episoden. Hun var sygemeldt i 8 dage og gik fortsat til behandling. Landsretten bemærkede:

"Der er ved lov nr. 463 af 7. juni 2001, hvorved blandt andet erstatningsansvarslovens § 26 ændredes, tilsigtet en fordobling af niveauet for tortgodtgørelse ved sædelighedsforbrydelser m.v. i forhold til det hidtidige niveau. Henset hertil og til karakteren af tiltaltes overgreb mod forurettede forhøjes godtgørelsen til forurettede til 10.000 kr. Forurettede tilkendes endvidere udgiften på 200 kr. til Center for Seksuelt Misbrugte, alt med renter som nedenfor bestemt. Dommens bestemmelse om svie og smerte tiltrædes. Med denne ændring stadfæster landsretten dommen."

2003.2456 Ø 75.000

Voldtægt og anden kønslig omgængelse begået af 4 gerningsmænd (gruppevoldtægt) ved at have tvunget forurettede ind i en skov i august 2002, hvor de tiltvang sig samleje, herunder analt og oralt gennem et længere tidsrum. Ud over svie og smerte med kr. 8.400 for 60 sygedage tillagde by- og landsret kr. 75.000 i tort.

2 af gerningsmændene blev idømt 3 års fængsel (dissens for 3½ år), og den ene udvist trods ægteskab og barn i Danmark.

Landsretten bemærkede:

"Under hensyn til forholdets karakter sammenholdt med den forhøjelse af niveauet for godtgørelse for tort, som blev tilsigtet ved lov nr. 463 af 7. juni 2001 om ændring af bl.a. erstatningsansvarsloven, tages F's påstand efter de juridiske dommers bestemmelse i det hele til følge, herunder således at godtgørelsen for tort fastsættes til 75.000 kr."

2003.2519 H 125.000

Voldtægt i august 2002, § 222, stk. 1 og 2, jfr. § 223, stk. 1, og til dels § 224, samleje og anden kønslig omgængelse med steddatter fra 1993 frem til juli 2002. Efter voldtægten

vidnetrussel og to gange vold efter § 244. I nævningesag 8 års fængsel (dissens for strengere straf) samt kr. 125.00 i erstatning. Højesteret stadfæstede strafudmålingen.

2004.656 V	30.000	Forsøg på voldtægt og legemsangreb af særlig farlig karakter i marts 2003. Kvælertag om halsen og kvæstningssår på kinden. F var i beruset tilstand fulgt til T's lejlighed, men var ikke interesseret i sex med ham. Landsretten stadfæstede strafudmålingen på 1 års fængsel og tortgodtgørelse på 30.000 kr.
2004.693 Ø	30.000	Forsøg på voldtægt i juni 2003 ved på offentlig vej at have forsøgt at fastholde F og tiltvinge sig samleje med hende, hvilket mislykkedes, bl.a. på grund af F's modstand og råb om hjælp. Landsretten stadfæstede strafudmålingen på 1½ års fængsel og forhøjede torterstatningen til 30.000 kr.
2004.697 Ø	40.000	I juli 2002 skaffet sig samleje med 16-årig pige, som bl.a. på grund af spiritusindtagelse var ude af stand til at modsætte sig handlingen, jfr. §218. Landsretten stadfæstede strafudmålingen på 6 mdr.s fængsel og torterstatning på 40.000 kr.

Landsforeningens Meddelelser

83/2003	60.000	Gengivet ovenfor under TfK 2004.81 Ø. Øvrige afgørelser fra 2002 og 2003 har gerningsindhold, der ligger før ændringen af EAL § 26.

Landsforeningens Meddelelse 11/2004

Erstatning - Vold - Erstatningsnævnet - Ombudsmanden

Voldsoffererstatningslovens § 1 og § 10

Erstatningsnævnet afslog at give erstatning til ung mand M, der var blevet snittet i kinden og havde anmeldt forholdet til politiet. Nævnet lagde vægt på, at M ikke havde medvirket til sagens opklaring, idet hans far efter politiets oplysninger havde meddelt, at sønnen ønskede at trække sin anmeldelse tilbage.

Nævnet afslog efterfølgende at genoptage sagen, idet nævnet ikke fandt det godtgjort, at M havde været udsat for en straffelovsovertrædelse, da hans anmeldelse var trukket tilbage.

Ombudsmanden kritiserede begge afgørelser og henstillede, at nævnet genoptog behandlingen, da nævnets afslag på genoptagelse var uberettiget.

Ombudsmanden J.nr. 2002-2045-660, 12/3 2004

Ombudsmandens afgørelse, der er på 17 sider, kan hentes via Internettet på Ombudsmandens hjemmeside.

Det fremgår heraf, at politiet var blevet alarmeret ved tilkaldelse af ambulance. M, født i 1978, havde samme dag henvendt sig hos politiet og forklaret, at han var blevet overfaldet af 5-7 udlændinge. Han kunne intet oplyse vedr. gerningsmændene eller de nærmere omstændigheder, da han ikke havde mærket noget, da han blev skåret.

Fire dage efter havde faderen iflg. rapporten henvendt sig telefonisk og oplyst, at M ønskede at trække anmeldelsen om vold tilbage, idet M ikke turde stå frem.

Politiet havde foretaget afhøringer samme nat, som overfaldet fandt sted, af fire vidner, der heller ikke kunne give noget nærmere signalement af gruppen af overfaldsmænd. Der var lægeattest på snitsåret fra Rigshospitalet.

To måneder efter søgte M via sin advokat om erstatning, men fik afslag ud fra en analogi af voldsoffererstatningslovens § 10, idet den tilbagetrukne anmeldelse blev sidestillet med, at forbrydelsen ikke var anmeldt uden unødigt ophold.

Da advokaten i forbindelse med begæring om genoptagelse påpegede, at det ikke var M, som var myndig, der havde trukket anmeldelsen tilbage, men M's far, og at M ikke havde givet faderen fuldmagt hertil, fastholdt nævnet sin afgørelse.

Advokaten klagede til Ombudsmanden første gang i april 2002. Nævnet fastholdt på ny ikke at genoptage sagen, nu med den begrundelse, at det som følge af den tilbagetrukne anmeldelse ikke havde været muligt for politiet at efterforske sagen, hvorfor det ikke var godtgjort, hvorvidt M havde været udsat for en straffelovsovertrædelse.

M's advokat henvendte sig på ny til Ombudsmanden. Advokaten fastholdt, at M's far havde trukket anmeldelsen tilbage uden M's viden og accept.

Ombudsmanden vejledte bl.a. nævnet om reglerne om partshøring.

"Erstatningsnævnet ses ikke forud for sin afgørelse af 22. februar 2001 at have parts-hørt Deres klient over oplysningerne i de politirapporter mv. som nævnet lagde vægt på ved beslutningen om at afslå Deres klients ansøgning om erstatning."

...

"Da Deres klient ikke kunne antages at være bekendt med oplysningerne i de omtalte rapporter, er det min opfattelse at Deres klient skulle have været partshørt over oplysningerne i dette materiale, inden de blev lagt til grund for nævnets afgørelse.

Jeg finder der derfor kritisabelt, at nævnet ikke foretog partshøring over oplysningerne som blev tillagt afgørende betydning for afslaget på erstatning. Jeg har meddelt nævnet min opfattelse."

Ombudsmanden skrev videre side 13 i afgørelsen:

"Jeg mener ikke, at farens fremsendelse af Deres klients ansøgning om erstatning i sig selv kan tillægges afgørende betydning for vurderingen af, om farens henvendelse den 7. juni 2000 skete på vegne af Deres klient.

Nævnet ses samtidig ikke at have undersøgt, om politiets behandling og vejledning gjorde at det sikkert og ubetænkeligt kunne lægges til grund, at Deres klient var - eller måtte være - klar over, at hans politianmeldelse var trukket tilbage efter et ønske fra ham herom. Der foreligger således ikke på sagen en bekræftelse fra politiets side over for Deres klient om tilbagekaldelsen af anmeldelsen. Derimod foreligger der en kvittering af 19. juni 2000 - således efter farens henvendelse af 7. juni 2000 - hvorved Københavns Politi bekræftede, at Deres klient havde foretaget anmeldelse af vold til politiet."

Han vejledte videre nævnet vedr. Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven, herunder i hvilke tilfælde det kunne være hensigtsmæssigt at forlange dokumentation for partsrepræsentation.

Endelig kritiserede han nævnets afslag på genoptagelse, idet han bl.a. side 16 anførte:

"Efter min gennemgang af sagen må jeg anse det for ubestridt at Deres klient den 3. juni 2000 blev udsat for et overfald, hvorved han pådrog sig et knivsnit i kind og kæbeparti. Der foreligger således en klar formodning om en straffelovsovertrædelse som forudsat i voldsoffererstatningslovens § 1, stk. 1.

Efter § 6 i voldsoffererstatningsloven yder staten erstatning selv om skadevolderen er ukendt eller ikke kan findes. I tilfælde hvor skadevolderen er ukendt eller ikke kan findes, påhviler det dermed nævnet at foretage en selvstændig vurdering af, om der er sket en overtrædelse af straffeloven."

Og sluttede af side 17:

"Samlet set er det min opfattelse, at Deres indsigelser og bemærkninger måtte give anledning til tvivl om holdbarheden af et væsentligt faktum i sagen, således om henvendelsen fra Deres klients far skete på vegne af Deres klient, og herunder om henvendelsen - i sin form og under de givne omstændigheder - kunne afskære Deres klients krav på erstatning.

Jeg finder det kritisabelt at nævnet ikke på baggrund af Deres henvendelser søgte at få de nærmere omstændigheder i sagen belyst og dermed sikre sig det fornødne grundlag, da nævnet afslog genoptagelse og fastholdt at anmeldelsen kunne anses for trukket tilbage. Det er min opfattelse, at nævnets afslag på genoptagelse dermed er uberettigede. Jeg har gjort nævnet bekendt med min opfattelse og samtidig henstillet, at nævnet genoptager sagen. Jeg har bedt nævnet underrette mig om nævnets fornyede stillingtagen til sagen."

Landsforeningens Meddelelse 12/2004

Voldssager - Strafudmåling

Straffelovens § 244 - 246

Der skærpes jo til stadighed straffe i straffeloven og særlovgivningen, og nu vil politikerne også vide, om domstolene retter sig efter de bemærkninger, der fremgår af de skærpede love. Nedenfor er gengivet nogle uddrag af en undersøgelse, Rigsadvokaten har gennemført vedr. landsretsafgørelser i voldssager.

Rigsadvokaten j.nr. 2003-120-0005, januar 2004

Straffelovens voldsbestemmelser blev ændret ved lov nr. 380 af 6/6 2002, og Justitsministeriet har bedt Rigsadvokaten om ved udgangen af 2003 at aflevere en redegørelse til ministeriet om udviklingen i strafniveauet efter lovens ikrafttræden. Redegørelsen er på 71 sider, incl. 2 bilag.

Voldstyperne er opdelt i gadevold, familievold, tilfældig konfliktvold, anden type vold, restaurationsvold efter § 245 og restaurationsvold efter § 244.

Det fører for vidt her at redegøre for alle typer, men hvis man f.eks. tager gadevold (25 afgørelser) og tilfældig konfliktvold (23 afgørelser) og sammenholder byretternes og ankeinstansernes afgørelser, ser man, at i gadevoldssagerne er der 14 stadfæstelser. De øvrige fordeler sig således:

Nr.	Landsret	Bestemmelser	Byret	Landsret	Særligt
2	VL	§ 244, § 245, § 123 m.v.	1 år	8 mdr.	
6	VL	§ 244, til dels § 248	30 dage	60 dage	
7	ØL	§ 244 (§ 291)	30 dage bet.	40 dage	18 år
10	ØL	§ 244 (§ 281)	6 mdr.	8 mdr. delv. bet.	17 år
11	ØL	§ 244	30 dage	3 mdr.	
14	VL	§ 244	40 dage	60 dage bet. af samf.tj.	
19	VL	§ 244	40 dage bet.	60 dage	
21	VL	§ 244	40 dage delv. bet.	40 dage bet. af samf.tj.	18 år
22	VL	§ 244 (§ 281)	1 år 5 mdr. (reststr. 367 dg)	3 mdr.	
24	VL	§ 244, jfr. § 247 (T ₂)	60 dage	4 mdr.	
25	ØL	§ 244, jfr. § 247 (T ₂)	5 mdr. (reststr. 33 dg.)	6 mdr. (reststr. 33 dg.)	

Med hensyn til den tilfældige konfliktvold (en noget blandet gruppe), er der af de 23 afgørelser 16 stadfæstelser. Resten fordeler sig således:

60	VL	§ 244, jfr. § 247	30 dage	40 dage	
64	ØL	§ 244	60 dage	40 dage bet. af samf.tj.	
66	VL	§ 244, jfr. § 247	60 dage	60 dage bet. af samf.tj.	
72	ØL	§ 244	60 dage	40 dage	
73	VL	§ 244, jfr. § 247 (T ₂)	80 dage	60 dage	
74	VL	§ 244	40 dage bet.	40 dage bet. af samf.tj.	
75	VL	§ 244	40 dage bet.	40 dage bet. af samf.tj.	

I Rigsadvokatens oversigt kan man se yderligere detaljer, f.eks. om det var slag med flad eller knyttet hånd, om der var personskade, flere forhold, alder på gerningstidspunktet, forstraffe, køn, og om anklagemyndigheden vurderer, at strafskærpelsen er slået igennem.

De regionale statsadvokater har f.eks. vurderet, at der i 4 ud af 13 domme om konfliktvold, hvor der alene var tiltalt efter § 244, var sket en skærpelse af straffen i overensstemmelse med bemærkningerne til loven. En dom var usikker, og i resten vurderedes det, at der ikke var sket skærpelse.

Landsforeningens Meddelelse 13/2004

Udvisning - "Rævefælden" - Ophævelse - Menneskerettigheder

Udlændingelovens § 26 og § 50, Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 8

T, der havde fået afslag på asyl, blev for mindre tyverier dømt til udvisning. Efterfølgende fik hustruen humanitær opholdstilladelse på grund af alvorlig sygdom, og T søgte nu om ophævelse af udvisning, som blev imødekommet.

Lyngby Ret SS 3.1264/03, 26/1 2004

"T har påstået ophævelse af bestemmelsen om udvisning, som Østre Landsret traf ved dom af 11. november 2002.

Anklagemyndigheden har påstået bestemmelsen om udvisning opretholdt.

Ansøgeren, der er født (...1962...) i Tjetjenien, indrejste den 30. maj 2000 i Danmark sammen med sin ægtefælle, A, der er født (...1962...) i Aserbajdsjan.

Ansøgeren og hans hustru anmodede den 31. maj 2000 om asyl. Udlændingestyrelsen gav den 28. september 2000 ansøgeren og hans hustru afslag herpå. Flygtningenævnet stadfæstede den 13. december 2001 Udlændingestyrelsens afgørelser.

Den 21. december 2001 ansøgte ansøgeren og hans hustru om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 711 af 1. august 2001.

Ved Nakskov Rets dom af 16. juli 2002 blev ansøgeren for tyveri efter straffelovens § 285, jf. § 276, idømt 10 dages fængsel betinget med en prøvetid på 1 år. Anklage-

myndighedens påstand om udvisning blev ikke taget til følge. Dommen blev anket af anklagemyndigheden med endelig påstand om, at udvisningspåstanden blev taget til følge.

Ved Østre Landsrets ankedom af 11. november 2002 blev anklagemyndighedens påstand om udvisning taget til følge.

Landsretten har udtalt følgende vedrørende udvisningen:

"Tiltalte har ikke haft lovligt ophold her i landet i udlændingelovens forstand. Herefter, og da ingen af de i lovens § 26 nævnte hensyn efter det fremkomne taler imod tiltaltes udvisning, samt da tiltaltes henvisning til sin hustrus sygdom ikke kan føre til andet resultat, udvises tiltalte med indrejseforbud i 3 år, jf. udlændingelovens § 24, nr. 2, jf. § 32, stk. 2, nr. 1."

Den 24. februar 2003 meddelte Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration ansøgerens ægtefælle opholdstilladelse i 1 år i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 711 af 1. august 2001. Ministeriet lagde vægt på, at ansøgerens ægtefælle lider af leverbetændelse Hepatitis C og skrumpelever, og at hun kun vil kunne overleve på længere sigt, hvis hun får en levertransplantation. Ministeriet lagde særlig vægt på, at Hepatitis C og skrumpelever er meget alvorlige og livstruende sygdomme, og at behandlingen for disse ifølge ministeriets oplysninger er meget svært tilgængelig i Rusland og Aserbajdsjan. I samme skrivelse blev der meddelt ansøgeren afslag på hans ansøgning om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 711 af 1. august 2001. Ministeriet lagde vægt på, at ansøgeren er udvist af Danmark med indrejseforbud i 3 år, at han endnu ikke var udrejst af Danmark, og at der således ikke var forløbet 2 år fra hans udrejse af Danmark.

Den 9. januar 2004 meddelte Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration ansøgerens ægtefælle opholdstilladelse indtil den 23. maj 2005 i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 711 af 1. august 2001. Ministeriet lagde vægt på, at ansøgerens ægtefælle lider af leverbetændelse Hepatitis C og skrumpelever, som begge anses for meget alvorlige og livstruende sygdomme, samt at behandlingen herfor ifølge ministeriets oplysninger er meget svært tilgængelig i Rusland og Aserbajdsjan.

Der er under sagen afgivet forklaring af ansøgeren og hans ægtefælle A.

Ansøgeren er her i landet straffet for butikstyverier som følger:

ved bødeforelæg den 4. december 2000 med en bøde på 2.500 kr.,
ved bødevedtagelse den 8. marts 2001 med 8 dagbøder a 250 kr.,
ved bødeforelæg den 3. april 2001 med en bøde på 400 kr.,
ved dom af 26. juli 2001 med 4 dagbøder a 150 kr.,
ved bødeforelæg den 1. marts 2002 med en bøde på 300 kr.,
ved dom af 16. juli 2002 med fængsel i 10 dage, betinget, prøvetid 1 år,
ved bødeforelæg den 3. oktober 2003 med en bøde på 1200 kr.

Ansøgeren har gjort gældende, at der er indtrådt væsentlige ændringer i hans og hans ægtefælles forhold set i forhold til det afgørelsesgrundlag, der forelå for Østre Landsret, særligt fordi hans ægtefælle senest den 9. januar 2004 er meddelt opholdstilladelse indtil den 23. maj 2005 i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 711 af 1. august 2001. Ansøgeren har henvist til, at der ved afgørelse om udvisning, herunder ved afgørelse om ophævelse af udvisning, skal tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af udlændingens tilknytning til herboende personer og på grund af udvisningens konsekvenser for udlændingens herboende nære familiemedlemmer. Ansøgeren har i den forbindelse bemærket, at der ikke her sondres mellem om den herboende har permanent eller tidsbegrænset opholdstilladelse. Da Østre Landsret afsagde dom, havde ansøgeren og hans ægtefælle kun processuelt ophold her i landet. Endelig har ansøgeren henvist til, at en udvisning vil være i strid med den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8.

Anklagemyndigheden har gjort gældende, at ansøgeren er udvist i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 2, jf. § 32, stk. 2, nr. 1, idet han er fundet skyldig i tyveri efter straffelovens § 285, jf. § 276. Anklagemyndigheden har bestridt, at der er sket væsentlige ændringer i ansøgerens forhold set i forhold til det afgørelsesgrundlag, der forelå for Østre Landsret, idet ansøgerens ægtefælles alvorlige sygdom var landsretten bekendt, og det forhold, at ansøgerens ægtefælle efterfølgende er meddelt midlertidig opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 711 af 1. august 2001, kan ikke føre til, at udvisningsbestemmelsen ophæves.

Retten bemærkninger:

Østre Landsrets afgørelse af 11. november 2002 om udvisning af ansøgeren T blev truffet i forbindelse med en straf på 10 dages fængsel, betinget med en prøvetid på 1 år.

Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration har senest den 9. januar 2004 meddelt ansøgerens ægtefælle, A, opholdstilladelse indtil den 25. maj 2005 i medfør

af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 711 af 1. august 2001, under henvisning til, at hun lider af leverbetændelse Hepatitis C og skrumpelever, som begge anses for meget alvorlige og livstruende sygdomme, samt at behandlingen herfor ifølge ministeriets oplysninger er meget svært tilgængelig i Rusland og Aserbajdsjan.

Retten finder herefter, at der foreligger så væsentlige ændringer i ansøgerens forhold set i forhold til det afgørelsesgrundlag, der forelå for Østre Landsret den 11. november 2002, at Østre Landsrets afgørelse af 11. november 2002 om udvisning af ansøgeren bør ophæves i medfør af udlændingelovens § 50 sammenholdt med § 26.

Thi bestemmes:

Bestemmelsen i Østre Landsrets dom af 11. november 2002 om udvisning af ansøgeren T ophæves."

- oo0oo -

Forsvareren tilføjer bl.a.:

"I meddelelse 42/1996 bragte du i sin tid en af mine sager, der illustrerede den "rævefælde", der kan opstå, hvis et familiemedlem under det processuelle ophold i asylfasen begår kriminalitet og bliver udvist herfor, og hvor det efterfølgende konstateres, at familien kunne få opholdstilladelse af humanitære grunde, men hvor den udviste nu bliver afskåret fra at få en sådan opholdstilladelse på grund af indrejseforbudet, jfr. nu udlændingelovens § 10, stk. 4.

Problemstillingen dukker fortsat af og til op, selvom den med lidt smidighed kunne tænkes at have været undgået, dersom de agerende i straffesagen tidsnok havde været opmærksomme på det mulige opholdsgrundlag og med en lidt smidig berømmelse måske kunne have fået ministeriet til at træffe afgørelse først, således at retten i forbindelse med straffesagen kunne se, at der var et aktuelt opholdsgrundlag og/eller mulighed herfor."

"... Ministeriet har efterfølgende - den 27. feb. 2004 - givet manden opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9 b, stk. 1."

Anholdelse - Grundlovsfrist - Løsladelse

Grundlovens § 71, retsplejelovens § 760

Man havde glemt at rekvirere en arrestant A rettidigt ind til grundlovsforhør. Da 24-timers fristen var overskredet, løslod retten A. Anklageren anholdt A på ny, men måtte efter rettens tilkendegivelse løslade A, der blev sigtet for groft tyveri, subsidiært hæleri begået over en måned i forvejen.

Københavns Byrets afd. for Grundlovsforhør nr. 90.3222/04, 5/2 2004

..."Kl. 10.10 var A endnu ikke fremstillet. Anklageren bekræftede, at den pågældende er anholdt gårs dato kl. 10.10.

Dommeren løslod A, idet det samtidig påtaltes, at fremstilling ikke er sket inden 24 timer efter anholdelsen.

A til stede kl. 10.20.

Dommeren gjorde A bekendt med, at han var løsladt.

Anklageren anholdt A på ny.

Dommeren tilkendegav, at en anholdelse under de foreliggende omstændigheder, hvor grundlaget for anholdelsen er uændret, ikke kan finde sted.

Dommeren fastholdt derfor, at A er løsladt med virkning fra kl. 10.10.

A blev sigtet for overtrædelse af straffelovens § 286, stk. 1, jf. § 276, jf. § 23, subsidiært straffelovens § 290, stk. 2, alt sammenholdt med straffelovens § 7, stk. 1, nr. 2. ...."

(Sagen drejede sig om et indbrudstyveri begået i Sverige, hvor der var forsvundet effekter til SKR 910.000).

Den 9/2 2004 fremkom følgende retsbog:

"Der fremlagdes notits af 5. februar 2004 fra Københavns Politi, Dommervagten, om redegørelse vedrørende overskridelse af grundlovens 24-timers frist.

Dommeren bemærkede, at det efter de da foreliggende oplysninger om baggrunden for fristoverskridelsen som bekræftet i notitsen efter en afvejning af hensynet til at sikre håndhævelsen af grundlovens § 71, stk. 3, 1. pkt., jf. stk. 1, 1. pkt., der er en væsentlig retssikkerhedsgaranti for den anholdte, overfor hensynet til at sikre strafforfølgningen af den påsigtede kriminalitet, der ikke var personfarlig, fandtes rettest at løslade A."

Landsforeningens Meddelelse 15/2004

Udlændingeloven - Frihedsberøvelse af mindreårige - Barnets tarv - FN's Børnekonvention

Udlændingelovens § 36

Den angiveligt 14-årige R var fremstillet af politiet med anmodning om varetægtsfængsling i Sandholmlejrens lukkede afsnit med henblik på udsendelse af landet. Hverken by- eller landsret imødekom begæringen. Til kæremålet var indhentet en erklæring fra Kriminalforsorgen, der frarådede anbringelse, "da det strider mod almindelig praksis... samt at det meget vel kan stride mod barnets tarv."

Ø.L. 6. afd. kære nr. S-0679-04, 9/3 2004

R var fremstillet den 20/2 2004 med anmodning om godkendelse af den skete frihedsberøvelse og opretholdelse frem til den 18/3 2004 med henblik på udstedelse af rejselegitimation og sikring af R's tilstedeværelse til udsendelse.

Resten er citat af byrettens kendelse:

"Politiets repræsentant oplyste, at udlændingen blev tilbageholdt efter et muligt tyveri. Han er eftersøgt med henblik på udsendelse af landet, idet han har fået afslag på asyl, første gang den 4. marts 2003 som åbenbar grundløs med udrejsefrist straks, anden gang den 3. juni 2003 afslag på humanitær opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, med udrejsefrist den 30. juni 2003. Han er indlogeret på Røde Kors Center XX, hvorfra han er registreret forsvundet 10 gange, sidste gang den 15. december 2003. Han er registreret med adskillige forhold af tyveri og butikstyveri. Man er ikke helt sikker med hensyn til hans alder, idet han aldrig har fremlagt identitetspapirer. Der har ikke været iværksat en aldersundersøgelse. Politiet mente, at udlændingen godt kunne være over 15 år, mellem 15 og 17 år. Udlændingen har til politiet oplyst, at han ikke ønsker at medvirke til udsendelse til Rumænien.

Udlændingen fik lejlighed til at tale med sin advokat i enrum.

Udlændingen forklarede, at han første gang, han blev meddelt afslag på asyl, fik at vide, at han skulle udrejse af landet. Ved det andet afslag fik han imidlertid ikke noget at vide.

Den beskikkede advokat med udlændingen protesterede mod fortsat frihedsberøvelse og anførte, at det må lægges til grund, at udlændingen kun er 14 år. Der er ikke tidligere rejst indsigelse mod udlændingens alder. Under hensyn til, at udlændingen således er under 15 år, bør han ikke anbringes i en lukket afdeling med voksne frihedsberøvede, hvoraf nogle er kriminelle. Der henvises til reglerne for varetægtsfængsling af mindreårige samt til reglerne i FN's Børnekonvention, hvorefter mindreårige kriminelle ikke bør anbringes sammen med voksne kriminelle. Udlændingen er villig til at lade sig fremstille på den rumænske ambassade.

Udlændingen bekræftede, at han er villig til at lade sig fremstille på ambassaden og medvirke til udsendelse.

Politiets repræsentant fastholdt begæringerne.

Der afsagdes sålydende

K E N D E L S E

Det må efter det oplyste lægges til grund, at udlændingen er 14 år. Uanset, at betingelserne for frihedsberøvelse efter udlændingelovens § 37, jf. § 36, stk. 1, i øvrigt er til stede, finder retten under hensyn til udlændingens unge alder, at hans tilstedeværelse til udsendelse af landet bør sikres ved mindre indgribende foranstaltninger end frihedsberøvelse, hvorfor

b e s t e m m e s:

Udlændingen R løslades."

Politiet kærede til landsretten med kæreskrift og påstand om, at R blev tilbageholdt i medfør af udlændingelovens § 36, stk. 1.

Resten er citat af landsrettens kendelse:

"Kriminalforsorgen, Københavns Fængsler, har i en skrivelse af 25. februar 2004 bl.a. anført, at udlændingen "ikke bør placeres i Sandholm, da det strider mod almindelig praksis og opfattelse af anvendelsen af en institution under Kriminalforsorgen,

da institutionen ikke på nogen måde er indrettet til at modtage et sådant barn, samt at det meget vel kan stride mod barnets tarv."

Advokat A har i en skrivelse af 27. februar 2004 tilsluttet sig skrivelsen fra Københavns Fængsler, mens Rigspolitiet ikke har udtalt sig.

Af de af byretten anførte grunde

b e s t e m m e s:

Hillerød Rets kendelse stadfæstes."

Landsforeningens Meddelelse 16/2004

Vold - § 247 ikke anvendt, da kontrollør overskred sine magtbeføjelser - Betinget straf

Straffelovens § 56, § 244 og § 247

T blev med magt ført ud af kontrollører under en håndboldkamp, uden at betingelserne for privat anholdelse var opfyldt. Den uberettigede magtanvendelse måtte indgå som en moment ved straffastsættelsen, selv om T ikke som følge heraf havde været berettiget til at slå kontrolløren med knyttet hånd. Forholdet blev således ikke henført under § 247, stk. 2, og landsretten tiltrådte, at T blev idømt en betinget straf på fængsel i 30 dage.

V.L. 4. afd. a.s. S-3041-03, 24/3 2004

T på 31 år var tiltalt for vold efter straffelovens § 244, jfr. § 247, stk. 2, ved i Messecenter Herning at have slået kontrollør K i ansigtet med knyttet hånd med blandt andet en flænge under højre øje til følge.

Der var påstand om ubetinget fængselsstraf. T erkendte at have slået som anført i anklageskriftet, men nedlagde påstand om frifindelse efter straffelovens § 13, stk. 1, subs. § 13, stk. 2.

T og to kontrollører afgav forklaring. Der var lægeattest svarende til det beskrevne i anklageskriftet.

Byretten lagde til grund, at T stod i "tomrummet" mellem banen og tilskuerpladserne, at han af en kontrollør fik at vide, at han skulle sætte sig på sin plads, at T ikke gjorde

dette, at kontrollørerne tog et førergrebslignende tag i T og førte ham ud, og at T på et tidspunkt rev sig løs og slog K i ansigtet med knyttet hånd.

Byretten fastslog herefter i en udførlig præmis¹⁾, at der ikke tilkom kontrollørerne andre magtbeføjelser end dem, der tilkommer enhver borger, og at der ikke havde været hjemmel for kontrollørerne til at bruge magtanvendelse over for tiltalte.

Hans slag mod kontrolløren kunne ikke henføres under § 13, stk. 1 eller 2. Straffen blev fastsat til 30 dage. Forholdet blev ikke henført under § 247, og straffen blev gjort betinget af en tillægsbøde på 3.000 kr.

Sagsomkostningerne skulle deles mellem T og det offentlige.

Anklagemyndigheden påstod for landsretten forholdet henført under straffelovens § 247, stk. 2, og skærpeelse. T påstod stadfæstelse.

Politimesteren oplyste, at der ikke var udarbejdet et ordensreglement for Messecenter Herning.

T forklarede supplerende:

"... at han rejste sig for at gå ned og få de andre tilskuere mere op på mærkerne. Han gik ned på området mellem tilskuerpladserne og banen og stod og flagrede med armene, samtidig med at han råbte og heppede. Han stod bag målet helt inde ved tilskuerpladserne med front mod tilskuerne. Arealet bag målet fra baglinien til tilskuerpladserne er nok 4-5 meter bredt. Han stod bag det net, der skal beskytte tilskuerne bag målet. Han stod nok sådan i omkring 10 minutter. K kom på et tidspunkt hen til ham og bad ham gå op på sin plads. Han bad om en forklaring på, hvorfor tilskuerne fra Ikast måtte stå på samme måde i den anden ende af banen. K sagde, at det skulle han ikke blande sig i. Der kom yderligere en kontrollør til. Den anden kontrollør bad ham sætte sig på sin plads, men K sagde, at han skulle ud af hallen. K tog førergreb på ham. Han blev hidsig, og der kom flere kontrollører til. De ville trække ham ud, og da han var ophidset og interesseret i at se håndbold, slog han ud efter kontrollørerne. Det var tilfældigt, at han ramte K, idet han ikke slog ud efter nogen bestemt."

K forklarede supplerende bl.a., at T var blevet bedt om at gå op på sin plads 8-10 gange, hvorfor K og kollegaen blev enige om, at T skulle ud af hallen.

Kollegaen forklarede bl.a., at formanden for T's fanklub gav udtryk for, at tilskuere, der ikke fulgte kontrollørernes anvisninger, skulle forlade hallen.

---

¹⁾ Ikke gengivet her, da landsrettens præmisser er gengivet nedenfor.

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Efter det oplyste befandt tiltalte sig på arealet bag det ene mål mellem baglinien og tilskuerpladserne. Han stod bag det net, der skal beskytte tilskuerne bag målet. Tiltalte blev bedt om at sætte sig op på sin plads. Da han ikke gjorde det, blev han bedt om at forlade hallen. Det ville tiltalte ikke, og han blev derfor ført ud af hallen under anvendelse af magt fra kontrollørerne.

Kontrollørerne kan i kraft af deres funktion og som led i at opretholde god ro og orden ved en større sportsbegivenhed med mange tilskuere til stede tilrettevise og irettesætte tilskuerne. Der er ikke fastsat nærmere bestemmelser om kontrollørernes arbejde. Kontrollørerne har imidlertid ikke nogen større kompetence til egentlig magtanvendelse end enhver anden borger. Såfremt sådan magtanvendelse er nødvendig, kan det derfor kun ske, hvis betingelserne for privat anholdelse i retsplejelovens § 755, stk. 2, er opfyldt. Hvis det ikke er tilfældet, må kontrollørerne tilkalde politiet.

Tiltaltes ophold på arealet bag målet bag nettet findes ikke at kunne karakteriseres som et ophold på fremmed grund i den forstand, som dette begreb anvendes i straffelovens § 264, stk. 1, nr. 2.

Betingelserne for privat anholdelse har derfor ikke været opfyldt, og det tiltrædes herefter, at der ikke har været hjemmel for kontrollørerne til at anvende magt som sket.

En kontrollør ved en håndboldkamp må efter karakteren af den funktion, som han udøver, anses for omfattet af straffelovens § 247, stk. 2. Det må imidlertid være en forudsætning for at opnå den beskyttelse, som er tilsigtet ved bestemmelsen, at kontrolløren ikke forud for volden mod ham har anvendt magt i et omfang, som ikke kan anses for berettiget. Det tiltrædes på denne baggrund, at forholdet ikke er henført under straffelovens § 247, stk. 2.

Den uberettigede magtanvendelse må indgå som et moment ved straffastsættelsen, idet det tiltrædes, at tiltalte ikke som følge heraf har været berettiget til som sket at slå K i hovedet med knyttet hånd.

Det tiltrædes, at staffen er fastsat til fængsel i 30 dage.

På baggrund af det anførte og efter oplysninger om tiltaltes gode personlige forhold tiltrædes det, at det efter en samlet vurdering er fundet forsvarligt at gøre straffen betinget som sket.

Landsretten stadfæster derfor dommen."

- oo0oo -

Forsvareren tilføjer bl.a.:

"Anklageren i landsretten gjorde oprindeligt også gældende, at der forelå en overtrædelse af politivedtægten, men frafaldt anbringendet da bevisførelsen utvivlsomt faldt ud, således, at man ikke kunne sige, at tiltalte havde været provokerende, og dermed til gene for andre."

Flygtningenævnet - Oversigt over praksis

Det har været et længe næret ønske blandt advokater, både de, der sidder i nævnet, og dem, der møder for nævnet, at Flygtningenævnet hurtigere og mere effektivt delagtiggjorde de mødende advokater i nævnets praksis. Det er utilfredsstillende, at man med større eller mindre held skal opstøve afgørelser hos kolleger, der måtte have mødt, efter at en praksisændring er slået igennem - særligt utilfredsstillende, fordi modparten, Udlændingestyrelsen, automatisk har adgang til samtlige kendelser - ganske vist ikke i bearbejdet form, men som enkeltafgørelser.

Nu har nævnet søgt at råde bod på ubalancen ved at lægge nye afgørelser ud på nævnets hjemmeside www.fln.dk i form af resuméer. Et eksempel vedr. en asylsøger fra Irak, der får sin sag behandlet i 2004, men som kom hertil, mens Saddam Hussein var ved magten:

"Flygtningenævnet **stadfæstede** i **januar 2004** Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en mandlig statsborger fra Irak, født i 1975. Indrejst i september 2001. **Flygtningenævnet** lagde til grund, at ansøgeren var etnisk araber og shia muslim fra Bagdad. Ansøgeren havde ikke været medlem af politiske eller religiøse partier eller været politisk aktiv ud over en begrænset deltagelse i politiske diskussioner og møder med venner tilknyttet Dawa partiet. Ansøgeren havde som asylmotiv henvist til, at han frygtede forfølgelse fra Saddam Hussein-styret på grund af sin faders tilknytning til Dawa partiet, og at ansøgeren i forbindelse hermed havde været tilbageholdt fra oktober 1999 til maj 2001 af de irakiske myndigheder. Flygtningenævnet kunne ikke lægge ansøgerens og hans broders helt uunderbyggede oplysninger om en avisartikel til grund, hvorefter hele ansøgerens familie skulle være dømt til henrettelse in absen-

tia. Flygtningenævnet fandt ikke, at ansøgerens frygt for Saddam Hussein-styret efter dettes fald kunne begrunde opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7."

Herefter gengiver man i referatet mere generelle præmisser og herefter: " Irakere, der vender tilbage til Irak efter et udlandsophold, er ikke mål for angrebene. Flygtningenævnet fandt efter de foreliggende oplysninger, at der ikke er grundlag for at antage, at tilbagevendende irakere generelt er i større fare for at blive udsat for overgreb end andre irakere. Irakere kan efter det oplyste indrejse i Irak og bevæge sig frit rundt i hele landet. Flygtningenævnet fandt på denne baggrund ikke, at ansøgeren ved en tilbagevenden til Irak kunne antages at være i risiko for en konkret og individuel forfølgelse, og ansøgeren opfyldte derfor ikke betingelserne for opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7."

Praksisoversigten er ordnet efter lande, og som undergrupper kan man f.eks. søge på politiske forhold, militære forhold, privatretlige forhold m.v.

Initiativet fortjener megen ros. Referaterne skønnes at være tilstrækkelige til, at man kan danne sig et indtryk af den pågældende sag, og er på den anden side ikke så nærgående, at man eksponerer den enkelte ansøger. Det eneste problem er, at kendelserne ikke er entydigt identificerbare. Der er f. eks. truffet mange afgørelser i "januar 2004" vedr. irakere. Desværre er nævnet blevet pålagt som journalnummer at bruge ansøgerens udlændingenummer, der er en lige så personlig sag som et personnummer, så længe ansøgeren ikke er blevet dansk statsborger. Derfor kan man ikke offentliggøre nummeret i åbne referater af afgørelserne.

Landsforeningen af Beskikkede Advokater
Box 1051
1007 Kbh. K

Returneres ved varig adresseændring

Statsadvokaten for særlige internationale straffesager

Statsadvokaturen er blevet etableret med særlig hjemmeside på internetadressen www.sico.ankl.dk

Resultatet af de ihærdige bestræbelser i advokaturen kan sammenfattes således pr. 31. marts 2004:

DET HAR VI GJORT

Statsadvokaturen har siden oprettelsen modtaget 59 sager, hvor gerningsstederne ligger i 21 forskellige lande i Europa, Afrika og Asien. De fleste sager kommer fra Ex-Jugoslavien, Mellemøsten og Afghanistan, der alle har været konfliktområder i mange år.

Den 12. marts 2004 er en mand fra Uganda tiltalt for bl.a. drab, og der er også grundlag for tiltale mod den tidligere irakiske hærchef, der er undveget.

I 29 sager har det ikke været muligt at bevise, at der er begået et strafbart forhold, der kan retsforfølges i Danmark. Det skyldes enten, at den strafbare handling ikke kan bevises, eller at den mistænkte ikke befinder sig i Danmark.

- oo0oo -

Der står ikke så meget om de nævnte sager udover det ovenfor citerede. Om en sag, der blev sluttet, se Lf. Medd. 5/2004.